

ΒΟΚΑΚΚΙΟ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ

Ζούσε κάποτε στο Αρέτσο ένας πλούσιος που τον έλεγαν Τοφάνο και είχε πάρει για γυναίκα του μια ωραιότατη νέα που την λέγανε Μαργαρίτα και που χωρίς να ξέρει το γιατί, είχε αρχίσει αμέσως να την ζηλεύει. Η γυναίκα του, βλέποντας ένα τέτοιο πράγμα, αγανάκτησε, και αφού τον ρώτησε πολλές φορές ποια είναι η αιτία της ζήλιας του, χωρίς εκείνος να ξέρει να τη πει άλλο από γενικότητες και πονηριές, αποφάσισε να τον κάνει να σκάσει από εκείνο ακριβώς που φοβότανε. Παρατηρώντας λοιπόν πως ένας νέος πολύ καθωσπρέπει, κατά την γνώμη της, την γλυκοκοίταζε, άρχισε να ανταποκρίνεται. Κι όταν τα πράγματα προχωρήσανε τόσο ανάμεσα τους που δεν έλειπε παρά μονάχα να μπούνε τα λόγια σε πράξη, άρχισε να σκέφτεται η γυναίκα με ποιον τρόπο θα το κατόρθωνε. Γνωρίζοντας πως μέσα στις κακές συνήθειες του άνδρα της ήταν να πίνει, άρχισε να του παινεύει το ποτό και να τον παρακινεί για να πίνει πιο συχνά. Και τόσο τον έκανε να συνηθίσει το ποτό που κάθε που το επιθυμούσε, τον έκανε να πίνει τόσο που μεθούσε. Κι όταν τον έβλεπε μεθυσμένο για τα καλά, τον έπαιρνε και τον έβαζε για ύπνο. Έτσι συναντήθηκε για πρώτη φορά με τον ερωμένο της και κατόπιν, σίγουρη πια, εξακολούθησε να συναντιέται πολλές φορές μαζί του. Και τόση εμπιστοσύνη απέκτησε στο μεθύσι του ώστε όχι μόνο έφερνε τον ερωμένο της σπίτι αλλά πολλές φορές πήγαινε και στο δικό του, που δεν απείχε πολύ από το δικό της, και περνούσε μεγάλο μέρος την νύχτας μαζί του. Ενώ λοιπόν η γυναίκα του εξακολουθούσε να φέρεται έτσι μαζί του, παρατήρησε εκείνος κάποια μέρα πως ενώ τον παρακινούσε να πίνει, εκείνη δεν έπινε καθόλου. Αυτό τον

έκανε να υποψιαστεί, μήπως τον μεθούσε, όπως πραγματικά έκανε, για να μπορεί να ικανοποιεί τους πόθους της όταν αυτός κοιμότανε. Κι επιθυμώντας να βεβαιωθεί αν όντως συνέβαινε έτσι, χωρίς να έχει πιει την μέρα εκείνη, καμώθηκε τη νύχτα πως ήταν ο πιο μεθυσμένος άνθρωπος του κόσμου.

Η γυναίκα του τον πίστεψε και κρίνοντας πως δεν ήταν ανάγκη να του δώσει να πιεί περισσότερο, τον έβαλε αμέσως για ύπνο. Μόλις έκανε αυτός, όπως είχε κάνει και πολλές άλλες φορές, βγήκε από το σπίτι και πήγε στο σπίτι του εραστής της κι έμεινε εκεί ως τα μεσάνυχτα. Ο Τοφάνο, μόλις έφυγε η γυναίκα του, σηκώθηκε αμέσως και έκλεισε την πόρτα από μέσα, κι ύστερα πήγε στο παράθυρο για να δει πότε θα γυρίσει η γυναίκα του και να της αποδείξει πως γνώριζε για τα καμώματά της. Και περίμενε μέχρι που γύρισε. Όταν εκείνη βρήκε την πόρτα κλειδωμένη, πολύ στεναχωρήθηκε και άρχισε να προσπαθεί να την ανοίξει με την βία. Ο Τοφάνο, αφού περίμενε πρώτα λίγο, τελικά της είπε: «Γυναίκα άδικα παιδεύεσαι, γιατί εδώ μέσα δεν είναι δυνατόν να ξαναμπείς. Πήγαινε ξανά εκεί που ήσουν ως τώρα και να είσαι βέβαιη πως δεν θα ξαναέρθεις εδώ μέσα, προτού σου κάνω την τιμή που αρμόζει στην πράξη σου, μπροστά στους γονείς σου και στους γείτονές μας. Η γυναίκα του άρχισε να τον παρακαλεί και να τον ορκίζει στο όνομα του Θεού να της ανοίξει, γιατί δεν ερχόταν από κει που υποψιαζόταν αλλά από μιας γειτόνισσας που είχε πάει να περάσει την ώρα της επειδή η νύχτα ήταν μεγάλη και δεν μπορούσε να κοιμάται τόσο πολύ ούτε να μένει ξάγρυπνη μονάχη της. Τα παρακάλια δεν ωφελούσανε σε τίποτε γιατί εκείνο το ζωντόβολο ο άνδρας της το είχε βάλει σκοπό να μάθουν όλοι την ντροπή τους, εκεί που δεν την ήξερε κανείς. Η γυναίκα βλέποντας πως δεν την ωφελούσαν τα παρακάλια, άρχισε τις φοβέρες: «Αν δεν μου ανοίξεις, θα σε κάνω τον πιο δυστυχισμένο άνθρωπο στον

κόσμο». Και ο Τοφάνο της απάντησε: «Και σαν τι μπορείς να μου κάνεις;»

Η γυναίκα που ο έρωτας της είχε τροχίσει το μυαλό με τις συμβουλές του, απάντησε:

«Παρά να υποφέρω την ντροπή που θέλεις άδικα να μου δώσεις, θα προτιμήσω να πέσω στο πηγάδι που είναι εδώ δίπλα, κι όταν θα με βρουνε εκεί μέσα πνιγμένη, κανείς δεν θα πει πω έπεσα μονάχη, όλοι θα πουν πως με έριξες εσύ πάνω στο μεθύσι σου. Κι έτσι θα αναγκαστείς να φύγεις και θα καταντήσεις φυγόδικος, ή θα σε πιάσουν και θα σο κόψουν το κεφάλι γιατί με σκότωσες, όπως θα είναι και το σωστό».

Τα λόγια αυτά δεν άλλαξαν καθόλου την κουτή γνώμη του Τοφάνου. Και τότε η γυναίκα του είπε: «Μου είναι αδύνατον πια να υποφέρω αυτή την τυραννία. Ο Θεός να σου το συγχωρέσει! Κοίταξε μόνο να πάρεις και να κρύψεις την ρόκα μου, που παρατώ εδώ πέρα». Και λέγοντας έτσι, καθώς ήταν η νύχτα σκοτεινή, που με δυσκολία διάκρινε στο δρόμο ο ένας τον άλλον, επήγε η γυναίκα προς το πηγάδι και παίρνοντας μια μεγάλη πέτρα που ήταν στην βάση του πηγαδιού και φωνάζοντας δυνατά «Ο Θεός να με συγχωρέσει», την έριξε μέσα στο πηγάδι. Η πέτρα φτάνοντας στο νερό, έκανε έναν δυνατό παφλασμό. Ακούγοντας τον ο Τοφάνο πίστεψε πραγματικά πως είχε πέσει εκείνη στο πηγάδι. Έτσι παίρνοντας τον κουβά και το σκοινί πετάχτηκε έξω από το σπίτι για να την βοηθήσει. Η γυναίκα που εντωμεταξύ είχε κρυφτεί κοντά στην είσοδο του σπιτιού, μόλις τον είδε να τρέχει στο πηγάδι, χώθηκε αμέσως στο σπίτι κι έκλεισε από μέσα. Μετά πήγε κατευθείαν στο παραθύρι κι άρχισε να λέει: «Όταν πίνει, πρέπει να βάζει κανείς λίγο νερό στο ποτό του και να μην τρέχει τη νύχτα για νερό». Ακούγοντας το ο Τοφάνο κατάλαβε το πάθημά του και γύρισε στην είσοδο. Μην μπορώντας να μπει άρχισε να της λέει να του ανοίξει. Εκείνη αφήνοντας την χαμηλή ομιλία, ξεκίνησε να

ξεφωνίζει όσο δυνατότερα μπορούσε: «Μα τα καρφιά του Χριστού, απόψε δεν θα μπεις στο σπίτι παλιομεθύστακα, δεν μπορώ να υποφέρω πια τα φερσίματά σου, θα αφήσω να δει και να μάθει όλος ο κόσμος ποιος είσαι και τι ώρα γυρίζεις στο σπίτι σου». Ο Τόφανο εξαγριώθηκε με την κοροϊδία και ξεκίνησε να φωνάζει και να βρίζει. Και οι γείτονες, ακούγοντας τον θόρυβο βγήκαν στα παράθυρα τους, άνδρες και γυναίκες, ρωτώντας τι συμβαίνει. Και τότε η γυναίκα κλαίγοντας του λέει: «Αυτός ο κακούργος ο άνδρας μου, που μου έρχεται κάθε βράδυ μεθυσμένος στο σπίτι, ή που κοιμάται στις ταβέρνες και ύστερα έρχεται τέτοια ώρα, το υπέμενα τόσο καιρό μα είδα πως δεν ωφελεί άλλο, και μην μπορώντας να υποφέρω πια, τον έκλεισα έξω από το σπίτι, μήπως δει την ντροπή του και διορθωθεί| Ο Τοφάνο από την άλλη έλεγε τα πράγματα όπως πραγματικά είχαν συμβεί και την φοβέριζε μανιασμένος. Κι η γυναίκα του έλεγε στους γείτονες: «Κοιτάξτε με τι άνδρα έχω να κάνω. Τι θα λέγατε αν κατά τύχη ήμουν εγώ στο δρόμο όπως είναι αυτός και εκείνος ήταν στο σπίτι όπως είμαι εγώ; Μα το όνομα του Θεού, πολύ φοβάμαι πως θα πιστεύατε πως λέει την αλήθεια. Από αυτό μπορείτε να καταλάβετε το μυαλό του. Λέει ακριβώς πως έκανα αυτό που ξέρω ότι έχει κάνει εκείνος. Και πίστεψε πως θα με κάνει να τρομάξω με το να πετάξει, δεν ξέρω και εγώ τι, μέσα στο πηγάδι, που μακάρι να είχε πέσει στ' αλήθεια και να είχε πνιγεί για να νερωθεί το υπερβολικό κρασί που ήπια και απόψε». Οι γείτονες, άνδρες και γυναίκες, άρχισαν να αποπαίρνουν τον Τοφάνο και να του ρίχνουν άδικο για όλα εκείνα που έλεγε ενάντια στην γυναίκα του. Και σε λίγο τόσο απλώθηκε ο θόρυβος από γειτονιά σε γειτονιά που έφτασε και στα αυτιά τον γονιών της γυναίκας. Τρέχοντας εκείνοι και μαθαίνοντας τα καθέκαστα, δώσανε ένα καλό ξύλο στον Τοφάνο και πήραν την κόρη στο σπίτι τους. Ο Τοφάνο βλέποντας πως η θέση του είναι άσκημη και πού τον είχε σύρει η ζήλεια του, κι επειδή αγαπούσε

την γυναίκα του, έβαλε μερικούς φίλους να της μαντατέψουν πως θέλει να τα ξαναβρούν. Κι έτσι, ύστερα από πολλές προσπάθειες, κατόρθωσε να ξαναπάρει τη γυναίκα του σπίτι, δίνοντας ρητή υπόσχεση πως δεν θα την ζήλευε πια. Και εκτός από αυτό της έδωσε την άδεια να κάνει ότι της αρέσει, αρκεί να κάνεις τις δουλειές της τόσο σοφά ώστε να μην το καταλαβαίνει ο ίδιος . Έτσι, χρειάστηκε να πάθει πρώτα ο χονδροκέφαλος κι ύστερα να συμφωνήσει μαζί της, όπως ο χωριάτης που δεν του φτάνει το σκοινί μονό ενώ διπλό του φτάνει και περισσεύει.